

Sygnatura akt II AKa 83/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Sławomir Wlazło

Sędziowie: SA Piotr Feliniak (spr.)

del. SO Barbara Augustyniak

Protokolant:st. sekr. sąd. Kamila Wasieleczak

przy udziale: Prokuratora Sławomira Posmyka

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2016 r.

sprawy Ł.T. oskarżonego z art. 258 § 1 kk z art. 204 § 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk; z art. 258 § 3 kk; z art. 204 § 1 i 2 kk w związku z art. 65 § 1 kk w związku z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 2 grudnia 2015 r. sygn. akt III K 93/15

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym.

SSA Sławomir Wlazło

SSA Piotr Feliniak del. S S O Barbara Augustyniak

II AKa 83/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 2 grudnia 2015 roku w sprawie sygn. akt IIIK 93/15 Ł. T. został uznany winnego tego, że:

w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2013 roku w S., T., L., J., Ł., Ł., Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R.S.w skład której wchodził R. P., M. G., C. P., P. C. , D. W., D. G., Ł. Ś. i inne osoby mającej na celu nakłanianie, ułatwianie oraz czerpanie korzyści majątkowej z uprawiania prostytucji przez inne osoby i za to na podstawie art. 258§1 lek wymierzono mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

w okresie od sierpnia 2010 roku do listopada 2013 roku w S., T., J., Ł., Ł., S., L., Ś. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej kierowanej przez R.S., wspólnie i porozumieniu z innymi sprawcami ułatwił uprawianie prostytucji oraz czerpał

korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez A. C., K. M., P. G., A. P., E. M., N. S., M. K. i inne ustalone kobiety w ten sposób, że zapewniał prostytuującym się kobietą lokale mieszkalne na terenie T., Ł. oraz Ś., dowoził prostytuujące się kobiety na trasy komunikacyjne w okolicach J., Ł., Ł., S., L., P. i innych miejscowości gdzie trudniły się prostytucją, zapewniał im ochronę w czasie pracy, rozliczał z ilości przyjętych klientów oraz odbierał od nich zarobione pieniądze, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, czym wyczerpał dyspozycję art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z tym uzupełnieniem opisu czynu, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnienia przestępstwa w kwocie nie mniejszej niż 150.000 zł. i za to na podstawie art. 204§2 lek w zw. z art. 65§1 kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

w okresie od co najmniej listopada 2013 roku do lutego 2015 roku w T. i innych miejscowościach na terenie kraju zorganizował i kierował zorganizowaną grupą przestępczą w skład której wchodził K. T., M. W., M. O., K. K., N. T., M. B., M. S. (1) , P. M. i inne osoby mającą na celu nakłanianie, ułatwianie oraz czerpanie korzyści majątkowej z uprawiania prostytucji przez inne osoby i za to na podstawie art. 258 § 3 kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

w okresie od co najmniej listopada 2013 roku do lutego 2015 roku w T., J. i innych miejscowościach na terenie kraju, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, kierując zorganizowaną grupą przestępczą, wspólnie i porozumieniu z innymi sprawcami ułatwił uprawianie prostytucji oraz czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez A. W., A. P., M. S. (2) i inne kobiety w ten sposób, że zapewniał prostytuującym się kobietą lokale mieszkalne na terenie T., organizował im dowóz na trasy komunikacyjne gdzie trudniły się prostytucją, zapewniał im ochronę innych członków grupy a nadto sprawował nad nimi nadzór rozliczając je z zarobionych pieniędzy i dzieląc je pomiędzy członkami grupy, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, wyczerpującego dyspozycję art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, z tym uzupełnieniem opisu czynu, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową z popełnienia przestępstwa w kwocie nie mniejszej niż 50.000 zł. i za to na podstawie art. 204 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 kk wymierzono mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

Na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy,

Na podstawie art. 45 § 1 kk orzeczono od oskarżonego Ł.T.przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstw w kwocie 200.000 (dwieście tysięcy) złotych,

Zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa (wyrok k. 3184-3193).

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Na zasadzie art. 444 kpk zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej wymierzonej kary oskarżonemu Ł.T..

W oparciu o art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt. 2 i 3 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił: rażąco niewspółmierność kary i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary w granicach dolnego zagrożenia oraz błędne ustalenie kwoty przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełniania przestępstw (apelacja k. 3355).

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 31 maja 2016 roku utrzymano w mocy zaskarżony wyrok. Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym (wyrok k. 3413). Wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożył obrońca oskarżonego (k. 3453).

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna i jako taka nie podlega uwzględnieniu.

Na wstępie stwierdzić należy, iż nie można podzielić argumentów zawartych w skardze apelacyjnej obrońcy oskarżonego. Brak jest bowiem podstaw do uwzględnienia zarzutów w niej sformułowanych.

Uzasadniając zarzut skarżący wywodzi, iż wymierzona kara pozostaje w dużej dysproporcji względem kar wymierzonych innym oskarżonym i podnosi, że sąd I instancji nie dostrzegł, że przypisaniu oskarżonemu tak dużej nienależnej korzyści majątkowej nie znajduje podstawy w zebranych materiale dowodowym

Po pierwsze należy podnieść, iż podczas postępowania przygotowawczego Ł. T. przyznawał się do zarzucanych mu czynów i korzystał z prawa do odmowy składania zeznań. Dopiero na rozprawie oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i dobrowolnie chciał poddać się karze. Sam zaproponował kary: za czyn z pkt XIII 10 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt XIV 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z pkt XV 1 roku pozbawienia wolności, za czyn z punktu XVI 1 roku pozbawienia wolności, orzeczenie kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 8 miesięcy. Jednocześnie oświadczył, że osiągnął korzyść majątkową z tytułu uprawiania prostytucji przez wskazane kobiety w łącznej wysokości nie mniejszej niż 200.000zł., tj. w okresie współdziałania z R. S. w kwocie nie mniejszej niż 150.000zł., a w pozostałym okresie w kwocie nie mniejszej niż 50.000zł. Oskarżony wniósł o orzeczenie przepadku tej korzyści majątkowej. Prokurator wyraził zgodę na powyższy wymiar kary (wyjaśnienia Ł. T. k. 1365-1367,1428-1429,2198, k.3128-3129, 3148). Sąd Okręgowy uwzględnił ten wniosek oskarżonego.

Podstawa dowodowa znalazła więc pełne oparcie w wyjaśnieniach samego oskarżonego, co czyni niezasadnym zarzut zawarty w apelacji jego obrońcy.

Należy podkreślić w tym miejscu jednak, iż nie każda różnica w ocenie wymiaru kary może uzasadniać postawienie skutecznego zarzutu jej rażącej niewspółmierności. Kara tylko wtedy może być uznana za rażąco surową, kiedy, w kontekście wszystkich okoliczności odnoszących się do czynu i osoby sprawcy, nie można jej zaakceptować. Tymczasem ta wymierzona Ł. T. jawi się, jako sprawiedliwa, adekwatna, słowem współmierna. Na etapie postępowania pierwszoinstancyjnego tak ją ocenili sam oskarżony, prokurator, a ostatecznie Sąd Okręgowy.

To, co decyduje o niemożności orzeczenia innej należytej korzyści majątkowej to fakt, że sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach wskazał, iż do momentu rozstania się z R. S. w listopadzie 2013 roku osiągnął korzyść majątkową z tytułu uprawiania prostytucji przez kobiety w łącznej kwocie nie mniejszej niż 150 000 złotych (k. 3148).

Po tym rozstaniu Ł. T. utworzył własną grupę zajmującą się czerpaniem korzyści majątkowych z uprawiania prostytucji przez kobiety i w czasie zatrzymania przez policję w dniu 24 lutego 2015 roku oskarżonego i K. T. oskarżony przyznał się, iż z tytułu uprawiania prostytucji przez kobiety osiągnął korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 50 000 złotych (k. 3148).

Z powodów przytoczonych wyżej zasadnie nie ma więc mowy ani o rażącej niewspółmierności orzeczonej kary, ani błędnym ustaleniu kwoty przepadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełniania przestępstwa.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym.